

2:a söndagen efter trefaldighet 240609

Samlande rubrik: Kallelsen till Guds rike

Luk 14:15-24 15 En av gästerna, som hörde detta, sade till honom: »Salig den som får vara med om måltiden i Guds rike.« 16 Jesus svarade: »En man skulle ha en fest och bjöd många gäster. 17 När festen skulle börja skickade han sin tjänare att säga till de inbjudna: 'Välkomna, allt är färdigt.' 18 Men alla hade de någon ursäkt att komma med. En lät hälsa: 'Jag har köpt en åker och är tvungen att gå och se på den, förlåt att jag inte kan komma.' 19 En annan sade: 'Jag har köpt fem par oxar och måste ut och se vad de går för, förlåt att jag inte kan komma.' 20 En tredje sade: 'Jag har just gift mig, så jag kan inte komma.' 21 När tjänaren kom tillbaka och berättade detta greps hans herre av vrede och sade: 'Gå genast ut på gator och gränder i staden och hämta hit alla fattiga och krymplingar och blinda och lytta.' 22 Och tjänaren sade: 'Herre, jag har gjort som du befälde, men ännu finns det plats.' 23 Då sade mannen till sin tjänare: 'Gå ut på vägarna och stigarna och se till att folk kommer hit, så att mitt hus blir fullt. 24 Jag säger er att ingen av alla dem som först blev bjudna skall få vara med på min fest.' «

Vadå, att jag köpt en åker och att jag måste gå och kolla in den. Åkern ligger väl kvar även i framtiden?

Jag har ju inte köpt oxarna för att slakta dem? De borde finnas kvar, så att jag ser vad de orkar dra även om en vecka!

Nygift. Jaha och nu får du inte längre gå ut?!?

Genomskinliga lögnar för att man inte vill, är nog sanningen.

I slakten fanns för många år sedan en liten kille på 5-6 år. När pappan sa att det var dags för fotbollsträning svarade han: "Jag har så många andra viktigare saker att göra!" Vi skrattar åt den lilla historien, som visar bristande fotbollsintresse.

Likadant är det i evangelietexten. Jesus ger oss en liknelse där inbjudaren är Gud själv och Jesus hans tjänare, skickad att bjuda oss till Guds fest. Men alla tackar nej! De har annat som är viktigare.

Det tog Israels folk 40 år i öknen att ta sig till det utlovade landet. I 2 Mosebok 32 berättas hur de, under Moses frånvaro, tillverkade och tillbad en guldkalv. Gud blev rasande över detta brott mot förbundet och ville straffa dem hårt. Mose bad om nåd och Gud mildrade straffet, men förlängde deras vandring i öknen som en konsekvens av deras synd. De vandrade runt i öknen tills alla som hade tillbett avguden var döda.

Du och jag lever i ett nytt förbund, där Jesus försonat våra misstag. Hur har vi tänkt oss evigheten? Vill vi vara med på Jesu återkomstfest, eller tackar vi nej precis som de inbjudna i evangeliet?

Så här beskriver aposteln och lärjungen Johannes den festen:

*Upp 19:5-9 Och det kom en röst från tronen som sade: »Prisa vår Gud, alla hans tjänare, ni som fruktat honom, höga och låga.«
6 Och jag hörde liksom rösten från en stor skara och liksom rösten av stora vatten och rösten av stark åska: »Halleluja! Herren, vår Gud, allhärskaren, är nu konung. 7 Låt oss vara glada och jubla och ge honom vår hyllning. Ty tiden har kommit för Lammets bröllop, och hans brud har gjort sig redo. 8 Hon har fått rätt att klä sig i skinande vitt linnetyg. Ty linnetyget är de heligas rättfärdiga gärningar.«
9 Och ängeln sade till mig: »Skriv: Saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid.« Och han sade till mig: »Detta är Guds sanna ord.«*

Vi är alla inbjudna! Precis som i liknelsen har vi valet att här och nu tacka ja eller nej till Jesu försoningsverk. Att tacka ja innebär att bli Jesu lärjunge och följa hans väg.

Att tacka nej innebär att avstå från hans gemenskap och ledning. Detta val står vi inför varje dag, i varje beslut vi fattar. Hur skulle Jesus ha handlat i vår situation? Att avstå från hans väg leder till att vi förhärdar vårt samvete. Vi avvisar Guds kärlek och nåd och avstår Jesu bekantskap.